

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

z 31. januára 2006*

Vo veci T-48/03,

Schneider Electric SA, so sídlom v Rueil-Malmaison (Francúzsko), v zastúpení: pôvodne A. Winckler, M. Pittie a É. de La Serre, advokáti, neskôr M. Pittie a A. Winckler,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: pôvodne P. Oliver a F. Lelièvre, neskôr P. Oliver a O. Beynet, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie na jednej strane rozhodnutia Komisie zo 4. decembra 2002 o začatí fázy podrobného prieskumu koncentrácie spoločností

* Jazyk konania: francúzština.

Schneider a Legrand (vec COMP/M.2283 — Schneider/Legrand II) a na druhej strane rozhodnutia Komisie z 13. decembra 2002 o ukončení kontrolného konania týkajúceho sa tejto koncentrácie,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia P. Mengozzi a I. Wiszniewska-Białecka,
tajomník: E. Coulon,

vydal toto

Uznesenie

Okolnosti predchádzajúce sporu

- ¹ V súlade s nariadením Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi [Ú. v. ES L 395, s. 1, korigendá v Ú. v. ES L 257, 1990, s. 13; Mim. vyd. 08/001, s. 31, zmeneným a doplneným nariadením Rady (ES) č. 1310/97 z 30. júna 1997 (Ú. v. ES L 180, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 164), ďalej len „nariadenie č. 4064/89“] spoločnosti Schneider Electric SA (ďalej len „spoločnosť Schneider“ alebo „žalobca“) a Legrand SA, dve spoločnosti usadené vo Francúzsku a činné v odvetví distribúcie elektriny, oznámili 16. februára 2001 Komisii návrh spoločnosti Schneider predložiť verejnú ponuku na výmenu akcií všetkých cenných papierov spoločnosti Legrand (ďalej len „koncentrácia“).

- 2 Podľa bodu 1.7 listu z 12. januára 2001, ktorý si predsedovia oboch spoločností medzi sebou vymenili:

”...

[Spoločnosti Schneider] a Legrand sa budú čo najviac snažiť, aby povolenie Európskej komisie dostali v čo možno najkratšom čase, a okrem toho budú v rámci konania o preskúmaní vo veci koncentrácie spoločností [Schneider] a Legrand [vedeného] Európskou komisiou dodržiavať nasledujúce zásady:

...

- iv) predseda správnej rady spoločnosti Legrand sa osobne zúčastní vypracovania všetkých riešení navrhovaných Európskou komisiou, najmä v prípade, že by predpokladom povolenia Komisie pre koncentráciu bolo obmedzenie investícií;
- v) všetky záväzky týkajúce sa spoločnosti Legrand, nech sú akékoľvek, a predovšetkým všetky záväzky obmedziť investície dotýkajúce sa jedného alebo viacerých aktív (vrátane majetkových účastí) vlastnených spoločnosťou Legrand alebo ktoroukoľvek jej dcérskou spoločnosťou nebudú môcť byť navrhnuté alebo schválené ktoroukoľvek spoločnosťou bez predchádzajúceho súhlasu predsedov správnej rady spoločností Schneider a Legrand v duchu hľadania vyváženého riešenia, pokiaľ ide o obmedzenie investícií medzi oboma skupinami.

...”

- 3 Dňa 30. marca 2001 začala Komisia fázu podrobného preskúmania koncentrácie na základe článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 4064/89.

- 4 Pretože podľa článku 7 ods. 3 nariadenia č. 4064/89 je možné uskutočniť oznámené verejné ponuky na výmenu pod podmienkou, že nie sú vykonávané hlasovacie práva spojené s nadobúdanými akciami, spoločnosť Schneider predložila svoju verejnú ponuku na výmenu akcií 21. júna 2001 a uzavrela ju 25. júla 2001.

- 5 Dňa 6. augusta 2001 zverejnila komisia pre burzové operácie výsledok verejnej ponuky predloženej spoločnosťou Schneider na výmenu akcií spoločnosti Legrand. Spoločnosť Schneider následne získala 98,7 % akcií spoločnosti Legrand bez toho, aby mohla vykonávať zodpovedajúce hlasovacie práva.

- 6 Po tom, ako dvakrát zamietla nápravné opatrenia, ktoré navrhla spoločnosť Schneider s cieľom urobiť koncentráciu zlučiteľnú so spoločným trhom, rozhodnutím z 10. októbra 2001 prijatým na základe článku 8 ods. 3 nariadenia č. 4064/89 vyhlásila Komisia koncentráciu za nezlučiteľnú so spoločným trhom (ďalej len „rozhodnutie o nezlučiteľnosti“).

- 7 Na základe žiadosti predloženej spoločnosťou Schneider 22. novembra 2001 prijala Komisia 4. decembra 2001 rozhodnutie, ktorým dovolila spoločnosti Schneider na základe článku 7 ods. 4 nariadenia č. 4064/89 vykonávať hlasovacie práva spojené s jej účasťou v spoločnosti Legrand, a to prostredníctvom splnomocnenca vymenovaného spoločnosťou Schneider a za podmienok ustanovených v mandátnej zmluve schválenej Komisiou.

- 8 Dňa 10. decembra 2001 podpísali spoločnosť Schneider a Salustro Reydel Management ako splnomocnenec mandátnu zmluvu.

- 9 Dňa 13. decembra 2001 podala spoločnosť Schneider na Súde prvého stupňa žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu o nezlučiteľnosti (vec T-310/01).
- 10 Keďže rozhodnutie o nezlučiteľnosti bolo vydané až po spojení oboch spoločností, Komisia 30. januára 2002 prijala na základe článku 8 ods. 4 nariadenia č. 4064/89 rozhodnutie, v ktorom nariadila spoločnosti Schneider oddeliť sa od spoločnosti Legrand v lehote deväť mesiacov, ktorá uplynula 5. novembra 2002, bez toho, aby sa spoločnosť Schneider mohla zreteľne oddeliť od istých činností spoločnosti Legrand (ďalej len „rozhodnutie o oddelení“).
- 11 Dňa 18. marca 2002 podala spoločnosť Schneider žalobu o neplatnosť rozhodnutia o oddelení (vec T-77/02) na návrh na odklad výkonu tohto istého aktu (vec T-77/02 R).
- 12 Po pojednávaní o nariadení predbežného opatrenia 23. apríla 2002 Komisia súhlasila na návrh spoločnosti Schneider s predĺžením lehoty vytyčenej na vykonanie oddelenia oboch spoločností až do 5. februára 2003.
- 13 Spoločnosť Schneider následne svoj návrh na odklad výkonu rozhodnutia o oddelení vzala späť.
- 14 Spoločnosť Schneider pripravila postup prevodu, ktorý mal byť vykonaný v prípade, že jej žaloby budú zamietnuté, pretože bola toho názoru, že nie je možné predlžovať obdobie neistoty vo veci osudu spoločnosti Legrand až do obdobia po 10. decembri 2002.

- 15 Dňa 26. júla 2002 uzavrela spoločnosť Schneider s konzorciom tvoreným spoločnosťami Wendel Investissements a Kohlberg Kravis Roberts & Co. (ďalej len „konzorcium Wendel/KKR“) zmluvu o prevode spoločnosti Legrand (ďalej len „zmluva o prevode“). Táto zmluva, ktorá mala byť vykonaná najneskôr do 10. decembra 2002, obsahovala ustanovenie umožňujúce spoločnosti Schneider za zaplatenie odškodného spôsobeného výpoveďou v maximálnej výške 180 miliónov eur vypovedať zmluvu o prevode až do 5. decembra 2002 v prípade, ak by Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie o nezlučiteľnosti.
- 16 Dňa 12. septembra 2002 spoločnosť Schneider oznámila Komisii svoj návrh na prevod.
- 17 Dňa 14. októbra 2002 Komisia vyhlásila navrhnutý prevod zlučiteľný so spoločným trhom.
- 18 Rozsudkom z 22. októbra 2002, Schneider Electric/Komisia (T-310/01, Zb. s. II-4071, ďalej len „rozsudok Schneider I“), Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie o nezlučiteľnosti.
- 19 V bodoch 464 a 465 rozsudku Schneider I Súd prvého stupňa presne uviedol:

„464 Na základe článku 233 ES je Komisia povinná... prijať opatrenia zabezpečujúce vykonanie tohto rozsudku o zrušení.

465 Tieto opatrenia na vykonanie musia rešpektovať dôvody, ktoré sú nevyhnutnou oporou výroku rozsudku (rozsudok Súdneho dvora z 26. apríla 1988, Asteris a i./

Komisia, 97/86, 99/86, 193/86 a 215/86, Zb. s. 2181, bod 27). Relevantné dôvody tohto rozsudku zahŕňajú najmä, že v prípade, že bude znovu začaté preskúmanie zlučiteľnosti [koncentrácie], spoločnosť Schneider bude schopná vo vzťahu k dotknutým národným odvetvovým trhom, pri ktorých nebola týmto rozsudkom zrušená ekonomická analýza obsiahnutá v [rozhodnutí o nezlučiteľnosti], a to francúzskym odvetvovým trhom, užitočne uplatniť svoju obranu a prípadne navrhnúť nápravné opatrenia odpovedajúce na výhrady, ktoré Komisia prijala a už skôr upresnila.“

- 20 Rozsudkom z 22. októbra 2002, Schneider Electric/Komisia (T-77/02, Zb. s. II-4201, ďalej len „rozsudok Schneider II“), Súd prvého stupňa následne zrušil rozhodnutie o rozdelení, pretože bolo vykonávacím opatrením zrušeného rozhodnutia o nezlučiteľnosti.
- 21 Komisia uverejnila v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* oznámenie o opätovnom začatí kontrolného konania vo veci koncentrácie (Ú. v. ES C 279, 2002, s. 22). Toto oznámenie upresňovalo, že podľa článku 10 ods. 5 nariadenia č. 4064/89 začnú lehoty na preskúmanie plynúť od 23. októbra 2003, teda od nasledujúceho dňa po vyhlásení rozsudku, ktorý zrušil rozhodnutie o nezlučiteľnosti vo veci T-310/01. Komisia tiež po predbežnom preskúmaní bez toho, aby bolo dotknuté jej konečné rozhodnutie v tomto bode, uviedla, že koncentrácia môže spadať pod nariadenie č. 4064/89, a vyzvala dotknuté tretie osoby, aby jej poslali ich prípadné pripomienky ku koncentracii.
- 22 Listom z 13. novembra 2002 informovala Komisia spoločnosť Schneider, že koncentrácia mohla narušiť hospodársku súťaž na francúzskych odvetvových trhoch z dôvodu významného prekryvania podielov na trhu spoločnosťmi Schneider a Legrand, ukončenia ich súťaženia, významu ochranných známkov vlastnených dotknutými podnikmi, moci subjektu tvoreného spoločnosťami Schneider a Legrand nad veľkoobchodníkmi a nemožnosti každého konkurenta nahrádzať konkurenčný tlak, aký vykonávala spoločnosť Legrand pred koncentraciou.

- 23 Dňa 14. novembra 2002 spoločnosť Shneider Komisii predložila návrh nápravných opatrení určených na odstránenie prekryvania činností medzi spoločnosťami Schneider a Legrand na dotknutých francúzskych odvetvových trhoch.
- 24 Komisia začala u konkurentov a zákazníkov spoločnosti Schneider prieskum trhu smerujúci k zisteniu dosahu navrhnutých nápravných opatrení. Hraničný dátum pre odpovede na dotazníky zaslané v rámci tohto prieskumu bol stanovený na 22. novembra 2002.
- 25 Listom z 25. novembra 2005 spoločnosť Schneider Komisii oznámila, že vzhľadom na nepreskúvanie účinkov koncentrácie na všetkých trhoch majú výhrady predložené Komisiou jej listom z 13. novembra 2002 len neurčitú povahu a dosah a nijakým spôsobom necharakterizujú existenciu protisúťažného účinku na dotknuté trhy. Okrem iného všeobecné úvahy Komisie boli skutočnosťou popreté. Spoločnosť Schneider teda navrhla zamietnutie výhrad predložených Komisiou.
- 26 Spoločnosť Schneider doplnila svoje nápravné nariadenia novými návrhmi z 27. a 29. novembra 2002.
- 27 Rozsudkom z 29. novembra 2002 v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia, v ktorom sa rozhodovalo o odvolaní proti rozhodnutiu sudcu príslušného na rozhodovanie o nariadení predbežného opatrenia Obchodného súdu v Nanterre, Odvolací súd vo Versailles konštatoval, že návrhy na prevod predložené spoločnosťou Schneider neboli predložené na predchádzajúce schválenie predsedovi spoločnosti Legrand, čím boli porušené ustanovenia bodu 1.7 listu z 12. januára 2001, citovaného v bode 2 vyššie. Odvolací súd teda prikázal spoločnosti Schneider vziať späť návrhy na prevod, ktoré neboli schválené predsedom spoločnosti Legrand.

- 28 Listom z 29. novembra 2002 Komisia informovala spoločnosť Schneider, že navrhnuté nápravné opatrenia nepostačujú na odstránenie všetkých problémov narúšajúcich hospodársku súťaž, ktoré vyvolala koncentrácia, a to z dôvodu pretrvávajúcich pochybností o uskutočniteľnosti a samostatnosti postupovaných činností, ako aj z nespôsobilosti nápravných opatrení vytvoriť súťažnú silu, ktorá by bola schopná čeliť postaveniu subjektu tvoreného spoločnosťami Schneider a Legrand.
- 29 Listom z 2. decembra 2002 spoločnosť Schneider Komisii vytýkala, že spochybnila uskutočniteľnosť navrhovaných nápravných opatrení a ich schopnosť zaručiť zachovanie konkurenčného prostredia na dotknutých francúzskych trhoch. Podľa spoločnosti Schneider vo veľmi pokročilom štádiu, do akého sa konanie dostalo, nie je pokračovanie v diskusiách kvôli stanovisku Komisie realistické. V dôsledku toho s cieľom ukončiť neistotu, ktorej boli vystavené spoločnosti Schneider a Legrand už dlhšie než rok, spoločnosť Schneider oznámila Komisii, že sa rozhodla spoločnosť Legrand predať konzorciu Wendel/KKR.
- 30 Spoločnosť Schneider Komisii faxom z 3. decembra 2002 potvrdila, že sa rozhodla spoločnosť Legrand predať konzorciu Wendel/KKR. Pri tejto príležitosti spoločnosť Schneider upresnila, že v súlade s ustanoveniami kúpnej zmluvy z 26. júla 2002 tento predaj neznamená už žiadnu iniciatívu z jej strany a mal by sa uskutočniť 10. decembra 2002.
- 31 Listom zo 4. decembra 2002 Komisia spoločnosti Schneider potvrdila, že v štádiu, v akom sa konanie nachádzalo, neumožňovali jej návrhy nápravných opatrení vyvrátiť vyvolané vážne pochybnosti o zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom z dôvodu jeho účinku na niektoré francúzske odvetvové trhy. Komisia preto vyhlásila, že začína fázu podrobného preskúmania koncentrácie na základe článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 4064/89.

- 32 Dňa 10. decembra 2002 previedla spoločnosť Schneider svoje podiely v spoločnosti Legrand na konzorcium Wendel/KKR.
- 33 Komisia presvedčená o tom, že spoločnosť Schneider už spoločnosť Legrand nekontroluje a že kontrolné konanie vo veci koncentrácie je teda už bezpredmetné, informovala listom z 13. decembra 2002 spoločnosť Schneider o ukončení tohto konania.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 34 Spoločnosť Schneider návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 10. februára 2003 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 35 Dňa 16. apríla 2003 vzniesla Komisia námietku neprípustnosti žaloby na základe článku 114 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.
- 36 Spoločnosť Schneider predložila svoje pripomienky k tejto námietke 18. júna 2003.
- 37 Návrhom podaným 10. októbra 2003 a zaregistrovaným pod číslom T-351/03 podala spoločnosť Schneider aj žalobu o náhradu škody údajne utrpenej v dôsledku protiprávností, ktoré boli formálne zistené Súdom prvého stupňa v rozsudku Schneider I a ktorých účinky boli posilnené nezrovnalosťami, ktorými bolo dotknuté správne konanie Komisiou opätovne začaté po vydaní rozsudkov Schneider I a Schneider II.

38 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- vyhlásil žalobu za prípustnú,
- zrušil rozhodnutie obsiahnuté v liste Komisie zo 4. decembra 2002 o začatí fázy podrobného preskúmania podľa článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 4064/89, ako aj rozhodnutie obsiahnuté v liste Komisie z 13. decembra 2002, ktoré informuje spoločnosť Schneider o ukončení kontrolného konania vo veci koncentrácie,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

39 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu ako neprípustnú,
- zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

40 Podľa článku 114 rokovacieho poriadku ak, ako v prejednávanej veci, niektorý účastník konania o to požiada, vydá Súd prvého stupňa rozhodnutie o neprípustnosti pred prejednaním veci samej. V súlade s odsekom 3 toho istého článku, ak Súd prvého stupňa nerozhodne inak, žiadosť sa ďalej prejednáva v rámci ústnej časti konania. V prejednávanej veci Súd prvého stupňa na základe písomných materiálov a vysvetlení poskytnutých počas písomnej časti konania účastníkmi

konania pokladá vec za dostatočne objasnenú. Súd prvého stupňa disponuje všetkými potrebnými dôkazmi na rozhodnutie a v dôsledku toho rozhodol, že nie je potrebné vypočuť si ústne vysvetlenia účastníkov konania.

O prípustnosti žaloby v rozsahu, v akom smeruje k súčasnému zrušeniu dvoch napadnutých aktov

- 41 Súd prvého stupňa úvodom poznamenáva, že žalobca môže v zásade, tak ako v tomto prípade, napadnúť dva akty jednou a tou istou žalobou (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 20. marca 1959, Nold/Haute autorité, 18/57, Zb. s. 89).
- 42 Z toho vyplýva, že táto žaloba je prípustná v rozsahu, v akom smeruje k súčasnému zrušeniu dvoch napadnutých aktov.

O dôvodnosti námietky neprípustnosti

- 43 Na podporu svojej námietky neprípustnosti Komisia na jednej strane uplatňuje, že dva napadnuté akty nemôžu byť predmetom žaloby o neplatnosť, a na druhej strane, že žalobca nemá žiadny právny záujem na podaní žaloby o neplatnosť.
- 44 V tejto súvislosti je na úvod potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry môže fyzická osoba alebo právnická osoba podať žalobu podľa článku 230 štvrtého odseku ES len proti aktom s právne záväznými účinkami, ktorými môžu byť dotknuté záujmy žalobcu a ktoré podstatným spôsobom menia jeho právne

postavenie (pozri uznesenie Súdu prvého stupňa z 30. apríla 2003, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Komisia, T-167/01, Zb. s. II-1873, bod 46 a tam citovanú judikatúru).

45 Pokiaľ ide o akty, ktoré sú prijímané v niekoľkých fázach interného konania, v zásade sú za napadnuteľné akty považované také opatrenia, ktoré vyjadrujú konečné stanovisko inštitúcie na konci tohto konania s vylúčením prechodných opatrení, ktorých cieľom je príprava konečného rozhodnutia a ktorých protiprávnosť môže byť účinne spochybnená v rámci žaloby smerujúcej proti tomuto konečnému rozhodnutiu (rozsudok Súdneho dvora z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, Zb. s. 2639, body 10 až 12, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. júna 1995, Guérin automobiles/Komisia, T-186/94, Zb. s. II-1753, bod 39).

46 Okrem toho fyzická alebo právnická osoba má právny záujem na podaní žaloby proti aktu len vtedy, ak zrušenie tohto aktu môže mať samo osebe právne následky (pozri rozsudok Súdneho dvora z 24. júna 1986, AKZO Chemie/Komisia, 53/85, Zb. s. 1965, bod 21).

47 Je teda namieste skúmať, či sú dvoma napadnutými aktmi dotknuté záujmy žalobcu tým, že podstatným spôsobom menia jeho právne postavenie a ako také sú pre neho aktmi spôsobujúcimi ujmu.

O prípustnosti žaloby v rozsahu, v akom smeruje proti rozhodnutiu zo 4. decembra 2002 o začatí fázy podrobného prieskumu koncentrácie

— Tvrdenia účastníkov konania

48 Komisia tvrdí, že podľa predbežného stanoviska prijatého Komisiou na základe nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962, prvé nariadenie implementujúce člán-

ky [81] a [82] zmluvy (Ú. v. ES 13, 1962, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3) (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 7. marca 2002, *Satellimages TV5/Komisia*, T-95/99, Zb. s. II-1425), má napadnutý akt len dočasný charakter v rozsahu, v akom potvrdzuje pochybnosti o zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom, a v dôsledku toho začína fázu podrobného preskúmania na základe článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 4064/89.

49 Napadnutý akt sa odlišuje od niektorých konečných záväzných aktov, ktorými Komisia rozhoduje o uplatniteľnosti nariadenia č. 4064/89 (rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. marca 1994, *Air France/Komisia*, T-3/93, Zb. s. II-121), pravidiel Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže (rozsudok Súdneho dvora z 29. júna 1978, *BP/Komisia*, 77/77, Zb. s. 1513, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. marca 2000, *Coca-Cola/Komisia*, T-125/97 a T-127/97, Zb. s. II-1733), alebo režimu Spoločenstva v oblasti štátnej pomoci (rozsudky Súdneho dvora z 30. júna 1992, *Španielsko/Komisia*, C-312/90, Zb. s. I-4117, a z 9. októbra 2001, *Taliansko/Komisia*, C-400/99, Zb. s. I-7303).

50 Predĺženie odkladu uskutočnenia koncentrácie a povinnosti spoločností spolupracovať s Komisiou, ktorá vyplýva zo začatia fázy podrobného prieskumu, je len dôsledkom obdobných účinkov procesného aktu a nie je ním, okrem procedurálnej situácie, dotknutá právna situácia žalobcu (rozsudok *IBM/Komisia*, už citovaný, bod 17).

51 Spoločnosť Schneider nepravdivo tvrdí, že obmedzenia uložené zmluvou o prevode spoločnosti Legrand z 26. júla 2002 premenili napadnutý akt na rozhodnutie o zákaze koncentrácie. Na jednej strane je povaha aktu určená jeho právnym základom a nie zvláštnymi okolnosťami každého prípadu. Na druhej strane spoločnosť Schneider uzavrela predmetnú zmluvu slobodne, pretože lehota, ktorú mala spoločnosť Schneider na výkon rozhodnutia o rozdelení, mala uplynúť 5. februára 2003.

- 52 Hoci Komisia oznámila spoločnosti Schneider, že musí pokračovať v príprave na prevod spoločnosti Legrand napriek podaniu žaloby o neplatnosť rozhodnutia o zákaze (vec T-310/01) a rozhodnutia o rozdelení (vec T-77/02), nebola preto ešte spoločnosť Schneider nútená uzavrieť zmluvu o prevode pred vyhlásením predmetných rozsudkov, očakávaným v septembri alebo októbri 2002. Okrem toho spoločnosť Schneider mohla podriaďiť predaj spoločnosti Legrand odkladnej podmienke vydania konečného rozhodnutia Komisie konštatujúceho zlučiteľnosť koncentrácie so spoločným trhom.
- 53 Nakoniec sa Komisia pýta, ako môže žalobca ešte mať právny záujem na podaní žaloby proti napadnutému aktu, keď sa už pred jeho prijatím dotknutá osoba sama neodvolateľne vzdala koncentrácie tým, že pristúpila k definitívnemu prevodu spoločnosti Legrand bez toho, aby si nad ňou ponechala kontrolu.
- 54 Spoločnosť Schneider namieta, že napadnutý akt, nezávisle od svojej kvalifikácie ako procesný akt alebo rozhodnutie, mal za účinok nie len začatie fázy podrobného prieskumu zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom, ale aj definitívny záver o uplatniteľnosti nariadenia č. 4064/89 na koncentráciu, zákaz akéhokoľvek konkludentného povolenia tejto koncentrácie, odklad uskutočnenia koncentrácie na obdobie minimálne štyroch dodatočných mesiacov, uloženie oznamujúcim stranám povinnosti spolupracovať s Komisiou počas podrobného prieskumu a nakoniec obsahoval obmedzujúce a chybné opatrenia na výkon rozsudkov Schneider I a Schneider II.
- 55 Napadnutý akt po viac ako jeden a pol roku neistoty a značného množstva návrhov nápravných opatrení zbavil žalobcu predovšetkým perspektívy prevzatia kontroly nad spoločnosťou Legrand v primeranej lehote. Zachovanie odkladu uskutočnenia koncentrácie malo škodlivý účinok už tým, že zachovalo vo vedení spoločnosti Legrand predstavenstvo, ktoré malo osobné záujmy v priamom konflikte so záujmami akcionárov.

- 56 Zmluva o prevode zaväzovala spoločnosť Schneider vykonať svoje právo na vypovedanie zmluvy najneskôr 5. decembra 2002, čo bol v skutočnosti posledný deň lehoty, ktorú mala Komisia na prijatie rozhodnutia podľa článku 6 ods. 1 nariadenia č. 4064/89. Vzhľadom na to, že Komisia pri preskúmaní zmluvy o prevode vedela o tomto hraničnom dátume a značnej výške odškodnenia, nemohla ignorovať fakt, že napadnutý akt prijatý 4. decembra 2002 mal za následok definitívny zákaz koncentrácie.
- 57 Účinky napadnutého aktu boli tak porovnateľné s účinkami rozhodnutí, ktoré so sebou prinášajú v oblasti štátnej pomoci pozastavenie platby financovania a zákaz pre štát, ktorý je adresátom rozhodnutia, platiť plánované pomoci skôr, než konanie dospeje ku konečnému rozhodnutiu.
- 58 Nakoniec sa spoločnosť Schneider domnieva, že napriek vzdaniu sa koncentrácie, ku ktorému ju prinútila Komisia, jej záujem na požiadavke zrušenia sporného aktu ostáva nezmenený. Spoločnosť Schneider sa vzdala výkonu ustanovenia o predčasnom vypovedaní zmluvy o prevode len preto, že už vedela, že Komisia prijala rozhodnutie, ktoré už *de facto*, ak nie aj *de iure* zakázalo koncentráciu.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 59 Podľa článku 10 ods. 5 nariadenia č. 4064/89, keď Súdny dvor vydá rozsudok, ktorý úplne alebo čiastočne zruší rozhodnutie prijaté Komisiou podľa tohto nariadenia, začnú lehoty stanovené uvedeným nariadením plynúť nanovo odo dňa vyhlásenia rozsudku.

- 60 Podľa odseku 6 toho istého článku, ak Komisia neprijme rozhodnutie podľa článku 6 ods. 1 písm. b) alebo c), alebo podľa článku 8 ods. 2 alebo 3 v lehotách stanovených v odsekoch 1 a 3 článku 10, tak sa predpokladá, že koncentrácia je zlučiteľná so spoločným trhom bez toho, aby bol dotknutý článok 9.
- 61 Z toho vyplýva, že od 22. októbra 2002, dňa vyhlásenia rozsudku, ktorým sa ruší rozhodnutie o nezlučiteľnosti, ktoré bolo predmetom žaloby vo veci T-310/01, začali lehoty použiteľné na kontrolu koncentrácie vo vzťahu ku koncentrácii plynúť odznova.
- 62 V dôsledku toho mala Komisia od 22. októbra 2002 buď lehotu jedného mesiaca či šiestich týždňov na začatie konania podľa článku 6 ods. 1 nariadenia č. 4064/89, alebo lehotu štyroch mesiacov na prijatie rozhodnutia podľa článku 8 ods. 3 predtým, ako došlo k prijatiu konkludentného rozhodnutia o zlučiteľnosti koncentrácie v prospech oznamujúcich spoločností.
- 63 Keď Komisia 4. decembra 2002 prijala rozhodnutie začať na základe článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 4064/89 fázu podrobného prieskumu koncentrácie, vychádzala z toho, že v dôsledku vyhlásenia rozsudku o zrušení bolo namieste pokračovať v konaní od fázy pôvodného preskúmania oznámenia.
- 64 Taký výber nemohol v okolnostiach prejednáwanej veci mať na situáciu oznamujúcich spoločností iný vplyv ako z dôvodu nevyhnutných dôsledkov vykonania nariadenia Rady č. 4064/89.

- 65 Predovšetkým, aj keby Komisia zvolila inú domnienku, uvedenú v bode 62, a bola toho názoru, že zrušenie rozhodnutia o nezlučiteľnosti so sebou nieslo pokračovanie v konaní od fázy podrobného preskúmania bez toho, aby bolo v tomto ohľade nevyhnutné nové rozhodnutie o začatí konania, bola by v jej prospech predpísaná lehota štyroch mesiacov pred prijatím jej rozhodnutia s prihliadnutím na prípadné odklady.
- 66 Pritom hraničný dátum, ku ktorému musela byť vykonaná zmluva o prevode spoločnosti Lehrand na konzorcium Wendel/KKR, bol zmluvne stanovený na 10. decembra 2002, čo je oveľa skôr ako dátum uplynutia lehoty štyroch mesiacov, ktorá začala plynúť od vyhlásenia zrušujúceho rozsudku.
- 67 V dôsledku toho napadnuté rozhodnutie, aj keď jeho účinkom bolo, že lehota štyroch mesiacov začala plynúť až od 4. decembra 2002 a nie skôr, od 22. októbra, nemohlo podstatným spôsobom zmeniť situáciu spoločnosti Schneider vo vzťahu k lehotám, ktoré museli byť v konaní dodržané, ak za doporučenie považujeme dátum 10. december 2002.
- 68 Časový sled skutočností nasledujúcich po zrušení rozhodnutia o nezlučiteľnosti ďalej ukazuje, že napadnuté rozhodnutie nemohlo inak ovplyvniť právnu situáciu žalobcu.
- 69 Spoločnosť Schneider po vyhlásení rozsudku Schneider II už nebola povinná vykonať rozhodnutie o rozdelení z 30. januára 2002, zrušené v dôsledku zrušenia

rozhodnutia o nezlučiteľnosti koncentrácie rozsudkom Schneider I, voči ktorému bolo rozhodnutie o rozdelení vykonávacím opatrením.

- 70 Okrem toho prislúcha spoločnosti Schneider, aby po tom, ako Komisia znovu začala kontrolné konanie vo veci koncentrácie, a na základe výhrad, ktoré Komisia pred tým upresnila, navrhla inštitúciu prevody aktív, ktoré by mohli urobiť koncentráciu zlúčiteľnú so spoločným trhom vo vzťahu k dotknutým národným odvetvovým trhom, pri ktorých Súd prvého stupňa nevyvrátil ekonomickú analýzu obsiahnutú v rozhodnutí o nezlučiteľnosti, a síce francúzskym odvetvovým trhom (pozri bod 19 vyššie).
- 71 Mimochodom je to, čo v odpovedi na list Komisie z 13. novembra 2002, ktorý upresňoval jej výhrady, urobil žalobca, keď 14. novembra a potom 27. a 29. novembra 2002 navrhol nápravné opatrenia, ktoré mali zabrániť prekryvaniu na dotknutých trhoch (pozri body 22, 23 a 26 vyššie).
- 72 Spoločnosť Schneider však aj tak Komisiu listom z 2. decembra 2002 informovala o svojom rozhodnutí predať spoločnosť Legrand konzorciu Wendel/KKR, čím sa vzdala využitia ustanovenia o odstúpení od zmluvy o prevode. Spoločnosť Schneider Komisii potvrdila svoje rozhodnutie faxom z 3. decembra 2002 a pri tejto príležitosti upresnila, že predaj spoločnosti Legrand konzorciu Wendel/KKR nepredstavuje žiadnu iniciatívu zo strany spoločnosti Schneider.
- 73 Spoločnosť Schneider sa spontánne rozhodla, a to ešte pred samotným prijatím napadnutého aktu, predať spoločnosť Legrand konzorciu Wendel/KKR, čím urobila pokračovanie kontrolného konania vo veci koncentrácie bezpredmetným.

- 74 Z toho vyplýva, že žalobca nemohol mať žiadny vplyv na zrieknutie sa koncentrácie vzhľadom na to, že sa prevod stal ešte pred prijatím napadnutého rozhodnutia na základe jeho vlastného rozhodnutia neodvolateľným.
- 75 Na účely tohto sporu sú okolnosti, že podľa svojho názoru bola spoločnosť Schneider podmienkami uloženými Komisiou nútená previesť spoločnosť Legrand alebo že spoločnosť Schneider nemohla za neexistencie súhlasu predsedu spoločnosti Legrand navrhnúť nápravné opatrenia nevyhnutné na získanie súhlasu Komisie s koncentráciou, irelevantné.
- 76 Pokiaľ totiž prípadný protiprávny charakter správania Komisie môže predstavovať relevantnú argumentáciu na účely otázky, či ním Komisia mohla založiť mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva voči spoločnosti Schneider, nemôže stačiť na to, aby priznal rozhodnutiu o začatí podrobného preskúmania charakter aktu spôsobujúceho ujmu.
- 77 Takisto je irelevantné tvrdenie spoločnosti Schneider, podľa ktorého sa vzdala výkonu ustanovenia o odstúpení obsiahnutého v zmluve o prevode len z toho dôvodu, že už vedela, že Komisia prijme rozhodnutie, ktoré v praxi zakáže koncentráciu uskutočniť.
- 78 Tým, že prijala napadnuté rozhodnutie, sa Komisia obmedzila na potvrdenie vážnych pochybností, ktoré pretrvávali, pokiaľ ide o zlučiteľnosť koncentrácie so spoločným trhom, a na začatie fázy podrobného prieskumu podľa článku 6 ods. 1

písm. c) nariadenia č. 4064/89, ktorého cieľom bolo umožniť jej rozhodnúť túto otázku.

- 79 Nakoniec možno pre úplnosť povedať, že rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, prijaté 4. decembra 2002, je len prípravným opatrením, ktorého jediným cieľom je začatie postupu určeného na preukázanie skutočností, ktoré majú Komisii umožniť v priebehu tohto konania vysloviť sa formou konečného rozhodnutia k zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom.
- 80 Je pravdou, že sporný akt prináša predĺženie odkladu uskutočnenia koncentrácie podľa článkov 7 a 10 nariadenia č. 4064/89, ako aj povinnosť spoločnosti Schneider spolupracovať s Komisiou počas fázy podrobného preskúmania.
- 81 Tieto dôsledky, ktoré vyplývajú priamo z nariadenia č. 4064/89 a sú prirodzeným dôsledkom predchádzajúcej kontroly zlučiteľnosti koncentrácie začatej oznámením tejto koncentrácie zúčastnenými spoločnosťami, však neprekračujú účinky vlastné procesnému aktu a nevplývajú na právne postavenie spoločnosti Schneider (pozri v tomto zmysle rozsudok IBM/Komisia, už citovaný, body 17 a nasl.) okrem jej procesného postavenia vyplývajúceho z ustanovení nariadenia č. 4064/89.

- 82 Nie je to z dôvodu prijatia napadnutého aktu, ale z dôvodu odkladného účinku, ktorý ustanovenia nariadenia č. 4064/89 spájajú s oznámením, že spoločnosť Schneider bola zbavená, ako to sama tvrdí, perspektívy prevzatia kontroly nad spoločnosťou Legrand v požadovanej lehote a že bola konfrontovaná s tým, že vo vedení spoločnosti Legrand zostalo predstavenstvo, ktorého záujmy boli v rozpore so záujmami akcionárov.
- 83 Spoločnosť Schneider teda nemôže účinne tvrdiť, že prijatie napadnutého aktu bolo prekážkou konkludentného schválenia koncentrácie, ktoré by inak bolo získané na základe článku 10 ods. 6 nariadenia č. 4064/89 uplynutím lehoty, ktorú mala Komisia na začatie fázy podrobného prieskumu, 5. decembra 2002.
- 84 Z toho vyplýva, že akt zo 4. decembra 2002 nemôže byť považovaný za akt spôsobujúci žalobcovi ujmu.
- 85 Takýto záver nie je vyvrátený tvrdením žalobcu, podľa ktorého je napadnutý akt porovnateľný s rozhodnutím začať konanie o preskúmaní štátnej pomoci na základe článku 88 ods. 2 ES.
- 86 Takéto rozhodnutie, ak hoci aj dočasne, kvalifikuje štátne opatrenie v priebehu výkonu novej pomoci, zatiaľ čo je možné, že dotknutý členský štát s takou kvalifikáciou nebude súhlasiť, má za účinok vznik povinnosti na ťarchu tohto

členského štátu, ktorá nevyplýva automaticky zo Zmluvy o ES a vyžaduje zmenu jeho správania, čo prináša odklad výkonu uvedeného opatrenia (pozri rozsudky Španielsko/Komisia, už citovaný v bode 49 vyššie, body 20 a 24, a Taliansko/Komisia, už citovaný v bode 49 vyššie, body 56 až 59).

- 87 Naopak napadnutý akt sám osebe nenesie žiadnu povinnosť vzťahujúcu sa na spôsob správania, ktorá by už nebola vyvolaná oznámením koncentrácie Komisii z iniciatívy dotknutých spoločností.
- 88 Vzhľadom na to, že dôsledky napadnutého aktu na procesné postavenie spoločnosti Schneider nejdú nad rámec ustanovení nariadenia č. 4064/89, ktorého zákonnosť spoločnosť Schneider nespochybňuje, nemôže byť viac prijaté tvrdenie spoločnosti Schneider vychádzajúce z prípadnej nepoužiteľnosti odvolania proti napadnutému aktu.
- 89 Súd prvého stupňa uvádza, že spoločnosť Schneider mohla v každom prípade predložiť súdu Spoločenstva žalobu o neplatnosť konečného rozhodnutia o nezlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom vychádzajúceho z kontrolného konania vo veci koncentrácie v prípade, že by ju poškodzovalo, pokiaľ by spoločnosť Schneider v priebehu kontrolného konania už nebola upustila od koncentrácie tým, že spoločnosť Legrand predala konzorciu Wendel/KKR, čím donútila Komisiu ukončiť konanie bez toho, aby také konečné rozhodnutie prijala.
- 90 Týmto sa spoločnosť Schneider sama pripravila o možnosť incidenčne poprieť prípadnú protiprávnosť teraz napadnutého aktu na základe žaloby, ktorou by

disponovala proti takému konečnému rozhodnutiu v prípade, že by neodstúpila od koncentrácie.

- 91 Žaloba teda musí byť odmietnutá ako neprípustná v rozsahu, v ktorom smeruje proti rozhodnutiu zo 4. decembra 2002 o začatí fázy podrobného prieskumu koncentrácie.

O prípustnosti žaloby v rozsahu, v ktorom smeruje proti rozhodnutiu z 13. decembra 2002 o ukončení kontrolného konania vo veci koncentrácie

— Tvrdenia účastníkov konania

- 92 Podľa Komisie spoločnosť Schneider nepredložila dôkaz, že akt ukončujúci kontrolné konanie vo veci koncentrácie, prijatý 13. decembra 2002, podstatným spôsobom zmenil jej právne postavenie.
- 93 Prevod spoločnosti Legrand na spoločnosť Schneider mal za účinok nie len to, že zbavil Komisiu povinnosti rozhodnúť o zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom, ale aj to, že znemožnil prijatie takého rozhodnutia, pričom sa navyše pokračovanie vo vyšetrovaní stalo bezpredmetným. Skutočným rozhodnutím bolo rozhodnutie spoločnosti Schneider vzdať sa koncentrácie tým, že prevedie spoločnosť Legrand. Komisia sa obmedzila na to, že túto skutočnosť vzala do úvahy a informovala spoločnosť Schneider o uzavretí jej spisu. Samotný informačný list nemôže vyvolať právne účinky, a teda nemôže byť predmetom žaloby o neplatnosť (uznesenie Súdu prvého stupňa z 30. septembra 1999, UPS Europe/Komisia, T-182/98, Zb. s. II-2857, bod 44).

- 94 Spoločnosť Schneider, ktorá zdôrazňuje, že nevzala späť oznámenie koncentrácie, je naopak toho názoru, že akt ukončujúci konanie môže byť predmetom žaloby o neplatnosť v rozsahu, v akom Komisia, ktorá je oprávnená zisťovať protiprávne konanie a ukladať zaň sankcie, prijme nevyhnutne akt vyvolávajúci právne účinky, keď končí vyšetrovanie, ktoré začala na základe sťažnosti. Listy uzatvárajúce spis môžu byť predmetom žaloby, pretože ich obsahom je rozhodnutie a vyvolávajú účinky, tým, že končia začaté vyšetrovanie (uznesenie Súdu prvého stupňa z 20. marca 2001, Compagnia Portuale Pietro Chiesa/Komisia, T-59/00, Zb. s. II-1019, bod 42).
- 95 Okrem toho v miere, v akej spoločnosť Schneider nemohla spochybníť zákonnosť rozhodnutia o ukončení konania a v tomto rámci sa dovoľávať protiprávnosti rozhodnutia o začatí konania podrobného preskúmania, bola zbavená akejkolvek súdnej ochrany.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 96 V dôsledku toho, že spoločnosť Schneider previedla spoločnosť Legrand konzorcium Wendel/KKR, oznámená koncentrácia mohla byť považovaná iba za odstúpenú a kontrolné konanie vo veci tejto koncentrácie, ktoré Komisia opäť začala 22. októbra 2002 v dôsledku zrušujúcich rozsudkov, už bolo bezpredmetné, ako to Komisia uviedla vo svojom liste z 13. decembra 2002, ktorým ukončila konanie.

- 97 Týmto listom sa Komisia obmedzila na to, že zobrala na vedomie zánik predmetu svojej kontroly a oznámila žalobcovi formálne ukončenie konania.
- 98 Skutočnosť, že spoločnosť Schneider nevzala formálne späť pôvodné oznámenie koncentrácie, nemá na túto analýzu vplyv, keďže fakt, že spoločnosť Schneider od koncentrácie odstúpila, stačí na to, aby sa kontrolné konanie stalo bezpredmetným.
- 99 Dovoľávanie sa vyššie uvedeného uznesenia Compagnia Portuale Pietro Chiesa/ Komisia, ktoré bolo vydané vo veci nepokračovania v konaní na základe sťažnosti na protiprávne konanie porušujúce pravidlá Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže, spoločnosťou Schneider je zbytočné.
- 100 Uznesenie, ktorého sa dovoľáva, a judikatúra, ktorú cituje v bodoch 41 a 42, totiž stanovujú, že zastavenie konania o sťažnosti jednotlivca žiadajúceho Komisiu, aby konštatovala porušenie pravidiel hospodárskej súťaže a sankcionovala ho, definitívne určuje stanovisko inštitúcie na konci prieskumného konania týkajúceho sa tejto sťažnosti. Naopak, sporný akt o ukončení konania neobsahuje žiadne stanovisko Komisie a obmedzuje sa na vyvodenie nevyhnutných dôsledkov zo skutkových okolností, pre ktoré je kontrolné konanie bezpredmetné.

- 101 Rozhodnutie z 13. decembra 2002 o ukončení kontrolného konania teda nie je aktom spôsobujúcim žalobcovi ujmu.
- 102 Z toho vyplýva, že žaloba musí byť takisto odmietnutá ako neprípustná v rozsahu, v ktorom smeruje proti rozhodnutiu z 13. decembra 2002 o ukončení kontrolného konania vo veci koncentrácie.
- 103 Pokiaľ ide o právnu ochranu požadovanú spoločnosťou Schneider proti nezákonnostiam, ktorých sa Komisia mala dopustiť v priebehu kontrolného konania začatého v dôsledku rozsudkov Schneider I a Schneider II, možno pre úplnosť poznamenať, že ako to vyplýva z uvedených skutočností predchádzajúcich sporu, žalobca už teraz podal žalobu o náhradu škody, ktorú mal utrpieť z dôvodov týchto nezákonností.
- 104 Zo všetkých dôvodov uvedených vyššie vyplýva, že žaloba musí byť odmietnutá ako neprípustná v plnom rozsahu.

O trovách

- 105 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

nariadil:

- 1. Žaloba sa odmieta ako neprípustná.**
- 2. Žalobca znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania, ktoré vznikli Komisii.**

V Luxemburgu 31. januára 2006

Tajomník

E. Coulon

Predseda komory

H. Legal